

anført i denne ikke ønsker at vende tilbage til deres hjemland.

§ 9. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til andre udlændinge:

- 1) hvis udlændingen tidligere har haft dansk indfødsret,
- 2) hvis udlændingen har nær familiemæssig eller lignende tilknytning til en person, der bor her i landet,
- 3) hvis væsentlige beskæftigelsesmæssige eller erhvervsmæssige hensyn taler for at imødekomme ansøgningen, eller
- 4) hvis ganske særlige grunde i øvrigt taler derfor.

Stk. 2. Opholdstilladelse efter stk. 1 skal være opnået inden indrejsen. Justitsministeren kan dog fastsætte regler om, i hvilke tilfælde ansøgning om opholdstilladelse kan indgives her i landet.

§ 10. Uanset bestemmelserne i §§ 6-9 kan der kun, når særlige grunde taler derfor, gives opholdstilladelse:

- 1) hvis udlændingen er dømt for et forhold, som kunne medføre udvisning efter § 22, nr. 2, eller § 23, nr. 1, jfr. § 22, nr. 2, eller § 23, nr. 2, såfremt pådømmelsen var sket her i landet,
- 2) hvis der i øvrigt foreligger omstændigheder, som kunne medføre udvisning efter reglerne i kapitel 4, eller
- 3) hvis udlændingen på grund af smitsom sygdom eller alvorligere sjælelig forstyrrelse må antages at frembyde fare eller væsentlige ulemper for sine omgivelser.

Stk. 2. Til udlændinge, som har indrejseforbud, jfr. § 31, kan opholdstilladelse kun gives efter reglerne i §§ 7-8.

§ 11. Opholdstilladelse gives med henblik på varigt eller midlertidigt ophold her i landet. En opholdstilladelse kan tidsbegrænses.

Stk. 2. Er opholdstilladelse givet med henblik på varigt ophold, kan en tidsbegrænsning ikke udstrækkes ud over 5 år fra den dag, hvor den første opholdstilladelse blev givet. En tidsbegrænset opholdstilladelse med henblik på varigt ophold forlænges efter ansøgning, medmindre der er grundlag for at inddrage den efter § 19.

Stk. 3. For udlændinge med opholdstilladelse efter § 6 gælder dog reglen i artikel 7,

stk. 2, i De europæiske Fællesskabers Råds direktiv nr. 360 af 15. oktober 1968.

§ 12. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om opholdstilladelser, herunder om adgangen til opholdstilladelse, om tilladelsernes varighed, og om de betingelser, der kan fastsættes for opholdet.

Kapitel 2

Arbejde

§ 13. Udlændinge skal have arbejdstilladelse for at tage lønnet eller ulønnet beskæftigelse, for at udøve selvstændig erhvervsvirksomhed eller for mod eller uden vederlag at udføre tjenesteydelser her i landet. Arbejdstilladelse kræves tillige til beskæftigelse på dansk skib eller luftfartøj, der som led i rutefart eller iøvrigt regelmæssigt ankommer til dansk havn eller lufthavn.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om, i hvilket omfang arbejdstilladelse kræves til arbejde på søterritoriet eller kontinentalsoklen.

§ 14. Følgende udlændinge er fritaget for arbejdstilladelse:

- 1) Statsborgere i et andet nordisk land, jfr. § 1.
- 2) Udlændinge, der er omfattet af EF-reglerne, jfr. §§ 2 og 6.
- 3) Udlændinge, der har tidsubegrænset opholdstilladelse.

Stk. 2. Justitsministeren kan bestemme, at andre udlændinge er fritaget for arbejdstilladelse.

§ 15. Der kan knyttes betingelser til en arbejdstilladelse.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om arbejdstilladelser, herunder om tilladelsernes indhold og varighed og om de betingelser, der kan knyttes til en tilladelse.

§ 16. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om, at en udlænding, som har arbejdstilladelse eller er fritaget herfor, skal være medlem af en arbejdsløshedskasse, og om, at den, der beskæftiger en udlænding, skal underrette arbejdsformidlingen.

Stk. 2. Den, der beskæftiger en udlænding, skal på begæring meddele vedkommende myndighed de nødvendige oplysninger til